

30 Ιανουαρίου, 1991

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 575/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Προκατάληψη ως προς τις εμπιστευτικές εκθέσεις — Η δυσμενής εμπιστευτική έκθεση δεν στοιχειοθετεί προκατάληψη — Πρέπει η προκατάληψη να αποδεικνύεται με βεβαιότητα — Συμμετοχή στη διαδικασία Διευθυντή με τον οποίο ο υποψήφιος είχε έρθει σε ρήξη δεν παρέχει τα εχέγγρα αμεροληψίας.

5

Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Οδοντιατρικού Λειτουργού αντί του ιδίου.

10

Κύριος ισχυρισμός του αιτητή στην προσφυγή ήταν η ύπαρξη προκατάληψης στην σύνταξη των εμπιστευτικών του εκθέσεων των ετών 1987 και 1988, στις οποίες στηρίχθηκε η Ε.Δ.Υ. κατά την έκδοση της απόφασής της για να κρίνει την αξία του αιτητή.

Τα γεγονότα της υπόθεσης ανάγονται σε χρόνο μεταγενέστερο της αίτησης του αιτητή για την επίδικη θέση και αναφέρονται εκτεταμένα στο κείμενο της απόφασης του Δικαστηρίου. Βασικότερο σημείο των γεγονότων ήταν ότι παλαιότερα η αξιολογών λειτουργός είχε καταγγείλει τον αιτητή για απρεπή συμπεριφορά πράγμα που οδήγησε σε έρευνα από την Αρμόδια αρχή, χωρίς όμως επέκταση του θέματος σε πειθαρχική δίωξη. Ο Διευθυντής Οδοντιατρικών Υπηρεσιών όμως προέβη σε μετάθεση του αιτητή στα εξωτερικά ιατρεία Στροβόλου (και μάλιστα χωρίς να έχει αρμοδιότητα για κάτι τέτοιο) και ανέθεσε σε αυτόν υποδεέστερα καθήκοντα.

15

20

Ο αιτητής πέτυχε ακύρωση της απόφασης εκείνης από το Ανώτατο Δικαστήριο επικαλούμενος τον ισχυρισμό ότι το μέτρο ήταν

25

5 τιμωρητικό καθ' ότι απέτυχαν οι προσπάθειες δίωξης του, καθ' αρχήν και κατά δεύτερο λόγο επειδή ως γραμματέας της κλαδικής επιτροπής οδοντιάτρων της ΠΑΣΥΔΥ είχε έλθει σε ρήξη μαζί του. Η ακυρωτική απόφαση εκδόθηκε το 1987 αλλά ο αιτητής επανήλθε στα κανονικά του καθήκοντα μόλις τον Ιούνιο του 1990. Προσυπογράφων λειτουργός του αιτητή στις δύο εμπιστευτικές εκθέσεις που όπως αναφέρθηκε λήφθηκαν υπόψη ήταν ο αναφερόμενος Διευθυντής ο οποίος συμμετέσχε και στο τελικό στάδιο ως Διευθυντής του Τμήματος ενώπιον της Επιτροπής.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη πράξη προαγωγής, αποφάσισε ότι:

(1) Ο διοικούμενος έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη κρίση της διοίκησης. Απόφαση που φέρει το στίγμα της προκατάληψης υπόκειται σε ακύρωση.

15 (2) Βάσει των θεμελιωμένων αρχών της νομολογίας η προκατάληψη πρέπει να στοιχειοθετείται με ικανοποιητική βεβαιότητα. Δεν αρκεί η ύπαρξη δυσμενών εμπιστευτικών εκθέσεων εφόσον καταρτίζονται κατά την πρόπυσα ενάσκηση υπηρεσιακού καθήκοντος.

20 (3) Προεξάρχον στοιχείο της υπόθεσης είναι η μετάθεση και τα γεγονότα που την περιστοιχίζουν. Ο,τιδήποτε άλλο λαμβανόμενο μεμονωμένα δεν αποτελεί απόδειξη προκατάληψης.

25 (4) Η αμεροληψία είναι συστατικό στοιχείο της αρχής της νομιμότητας. Η συμμετοχή του Διευθυντή στις κρίσιμες διαδικασίες δεν παρέσχε τα εχέγγυα για αμερόληπτη κρίση.

Η πράξη προαγωγής ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30 *Κοντεμενιώτης ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (1982) 3 Α.Α.Δ. 1027.*

Χρίστου ν. Δημοκρατίας (1980) 3 Α.Α.Δ. 437.

Σταυρινίδης ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 1900.

Προσφυγή.

35 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Οδοντιατρικού Λειτουργού αντί του αιτητή.

A. Ντορζής, για τον αιτητή.

Π.Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για την καθ' ης η αίτηση.

M. Μοντάνιος, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv.vult. 5

Ο Δικαστής κ. Νικήτας ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ: Στις 16/6/89 δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα η προαγωγή του κ. Π. Χριστοφίδη στη θέση Ανώτερου Οδοντιατρικού Λειτουργού από 1/5/89. Πρόκειται για θέση προαγωγής στις Οδοντιατρικές Υπηρεσίες. Ο αιτητής επιδιώκει τώρα ανατροπή της σχετικής απόφασης, η οποία λήφθηκε στις 14/4/89. 10

Υπήρχαν 15 υποψήφιοι, αλλά η αρμόδια Τμηματική Επιτροπή (η Τμηματική) έκρινε πως μόνο οι τρεις είχαν τα προσόντα που προβλέπει το οικείο σχέδιο υπηρεσίας. Ο αιτητής, που ήταν μεταξύ των προκριθέντων, κλήθηκε ενώπιον της Τμηματικής για να διαπιστωθεί το επίπεδο γνώσης του στην αγγλική. Η καλή γνώση της γλώσσας αυτής ήταν προαπαιτούμενο για κατάληψη της θέσης. Ο αιτητής δεν εμφανίστηκε, ακολουθώντας νομική συμβουλή που πήρε από το δικηγόρο του. Το αποτέλεσμα ήταν να αποκλεισθεί εφόσον, όπως παρατηρεί η σχετική έκθεση, δεν υπήρχαν άλλα στοιχεία που θα μπορούσαν να διαφωτίσουν την Τμηματική επί του θέματος. 20 25

Οι λόγοι που ώθησαν τον αιτητή σε αποχή από τις διαδικασίες της Τμηματικής ανευρίσκονται στην μακρά αλληλογραφία του τότε δικηγόρου του αιτητή με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ή άλλα όργανα, που άρχισε από το Δεκέμβριο του 1987 (βλέπε σχετικά τα παραρτήματα 5 έως 8, 9 και 16). Ο αιτητής πρόβαλε σοβαρές αντιρρήσεις που αφορούσαν στο κύρος των εμπιστευτικών του εκθέσεων της περιόδου 1979 έως 1981 και 1983 μέχρι 1986 για δύο λόγους: 30

(1) Ότι υπήρξε παράβαση των κανονιστικών διατάξεων που ρυθμίζουν τη σύνταξη των εκθέσεων και (2) επιπρόσθετα οι εκθέσεις της δευτέρας περιόδου (1983-1986) ήταν προϊόν προκατάληψης απέναντι στον αιτητή των δύο κριτών της υπηρεσιακής του ποιότητας. Αξιολογών και προσυπογράφων λειτουργός ήταν αντίστοιχα η κα Αικ. Κωστέα, άμεση προϊσταμένη του αιτητή και ο ίδιος ο Διευθυντής Οδοντιατρικών Υπηρεσιών κ. Χ. Πάλμας (που θα αναφέρεται στη συνέχεια ως ο Διευθυντής). Αξιολογητής όμως για όλη την περίοδο (με εξαίρεση το 1988) ήταν και ο κ. Σ. Λαγούδης με τον οποίο η κα Κωστέα όφειλε να συνεργαστεί. Κι αυτό διότι, κατά το πλείστο μέρους του χρόνου, άλλος αξιολογητής είχε την άμεση εποπτεία της εργασίας του αιτητή και σύμφωνα με τη σχετική διάταξη υπάρχει υποχρέωση για προσυεννόηση πριν συνταχθεί και υποβληθεί η κάθε έκθεση.

Η Επιτροπή εξέτασε σε προκαταρκτική συνεδρία τις παραστάσεις του αιτητή υπό το πρίσμα και των εξηγήσεων που κατά καιρούς έδωσε ο Διευθυντής (βλέπε πρακτικά συνεδρίας ημερ. 3/3/89 παράρτημα 21 και τα άλλα σχετικά παραρτήματα). Η Επιτροπή δικαίωσε τον αιτητή, αποφασίζοντας να μη λάβει υπόψη τις εκθέσεις. Διαπίστωσε πράγματι παραβίαση των σχετικών διατάξεων επειδή για μεν την πρώτη περίοδο προσυπογράφηκαν αντικανονικά από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, ενώ για το διάστημα 1983-1986 οι εκθέσεις συντάχθηκαν από την κα Κωστέα χωρίς τη συμμετοχή των άλλων αξιολογητών. Αυτός ήταν και ο λόγος για τον οποίο η Ε.Δ.Υ. έκρινε πως δεν έπρεπε να στηριχθεί σ' αυτές. Η έκθεση του 1982 που συντάχθηκε από άλλους κριτές και που χαρακτηρίζει συνολικά τον αιτητή ως "εξαιρετο" θεωρήθηκε έγκυρη.

Με την ίδια ευκαιρία η Ε.Δ.Υ. υπέβαλε σε εξέταση τον αιτητή, στον οποίο είχε απευθύνει προηγουμένως πρόσκληση, για να διακριβώσει τη γνώση του της αγγλικής και έκρινε πως ικανοποιούσε το σχετικό όρο που θέτει το σχέδιο υπηρεσίας. Με βάση και τα άλλα στοιχεία έκρινε περαιτέρω ότι ο αιτητής πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις

για να συμπεριληφθεί στον κατάλογο των προακτέων. Έτσι η Επιτροπή ζήτησε τις εκθέσεις του για το 1987 και 1988, οι οποίες στάλθηκαν μερικές μέρες προτού ληφθεί η επίδικη απόφαση. Συντάκτες τους ήταν οι ίδιοι λειτουργοί. Τον βαθμολόγησαν γενικά ως πολύ καλό. Ανοίγω εδώ σύντομη παρένθεση για να αναφέρω ότι προηγουμένως ο δικηγόρος του αιτητή είχε υποδείξει πως δεν θα ήταν ορθό οι εκθέσεις 1987 και 1988 να συνταχθούν από τα πρόσωπα εναντίον των οποίων στρέφονταν τα παράπονα του αιτητή (βλέπε επιστολή 11/2/89 παράρτημα 9).

Η Επιτροπή επέλεξε τον ενδιαφερόμενο που για την ίδια περίοδο καθώς και την προηγούμενη τριετία κρίθηκε "εξαιρετος". Περαιτέρω είχε σύσταση από τον κ. Πάλλα που παρακάθησε στην κρίσιμη συνεδρία της Ε.Δ.Υ. και εξέφρασε τις απόψεις του. Η Επιτροπή παρατήρησε (πρακτικό της 14/4/89 παράρτημα 22) πως ο αιτητής υστερούσε των ανθυποψηφίων του από την σκοπιά της αξίας, όπως αντικατοπτρίζεται στις δύο τελευταίες εκθέσεις, αλλά και από την άποψη του κριτηρίου αρχαιότητας.

Ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε ότι πέρα και πάνω από το θέμα της προκατάληψης υπάρχει η ίδια πλημμέλεια στις τελευταίες εκθέσεις, δηλαδή, στην κατάρτιση τους δεν συνέπραξαν και οι άλλοι αξιολογητές. Χάρη πληρότητας στην παρουσίαση του ιστορικού, παρατηρώ ότι σε επίρρωση του ισχυρισμού αυτού ο συνήγορος κατέθεσε δύο επιστολές του προς την Ε.Δ.Υ. (παραρτήματα Φ1 και Φ2) που αφορούσαν μεταγενέστερη διαδικασία για πλήρωση όμοιας θέσης, στις οποίες έθιξε το θέμα. Σε απάντηση του σημείου αυτού ο δικηγόρος της Επιτροπής προσκόμισε πρακτικά της από την άλλη υπόθεση (τεκ. 24 και 25) ημερ. 10/11/89 και 16/11/89 αντίστοιχα. Φαίνεται ότι η Επιτροπή έκαμε έρευνα κατά την οποία ο Διευθυντής δήλωσε ότι δεν υπήρξε συνεννόηση της κας Κωστέα με τον κ. Λαγούδη για την έκθεση 1987, αλλά δεν ήταν βέβαιος. Αναφορικά με το 1988 είπε ότι έγινε τέτοια συνεννόηση με το νέο συναξιολογητή του αιτητή κ. Π. Γιαννίκο.

Αργότερα όταν κλήθηκε ο κ. Λαγούδης βεβαίωσε πως

5 πράγματι ερωτήθηκε από την κα Κωστέα. Ο Διευθυντής που επίσης παρέστη ανέφερε, παρά την προηγούμενη δήλωσή του, ότι για το 1988 αποκλειστικά υπεύθυνη για την αξιολόγηση ήταν η κα Κωστέα και δεν υπήρχε θέμα σύμπραξης με τον κ. Π. Γιαννίκο.

10 Όπως διαφάνηκε από την προηγηθείσα ανάλυση ο κύριος λόγος της προσφυγής είναι η μεροληψία. Ο διοικούμενος έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη κρίση της διοίκησης σε κάθε περίπτωση. Απόφαση που φέρει το στίγμα της προκατάληψης υπόκειται σε ακύρωση. Η ανάγκη αμεροληψίας του οργάνου που συμμετέσχε στη λήψη της απόφασης αποτελεί προϋπόθεση της νομιμότητάς της. Ο λόγος γιαυτό είναι ότι συνδέεται άμεσα με τις αρχές της φυσικής δικαιοσύνης, που είναι εμπεδωμένη σε συνταγματικές διατάξεις, και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος τους.

20 Κατά την πορεία της η νομολογία αντιμετώπισε την προβολή τέτοιων ισχυρισμών. Ετσι κρίθηκε πως η τεταμένη σχέση μεταξύ ιεραρχικά ανώτερου και κατώτερου υπαλλήλου, που βασίζεται σε αξιολόγηση ή κρίση για την απόδοση ή συμπεριφορά του τελευταίου και που δεν είναι αρεστή, δεν θεμελιώνει προκατάληψη. *Κοντεμενιώτης ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (1982) 3 Α.Α.Δ. 1027.* Διαφορετικά η λειτουργία του συστήματος αξιολόγησης ήταν δυνατό να καταρρεύσει. Η Ολομέλεια, στη σελ. 1034, προβαίνει στην εξής σημαντική παρατήρηση:

30 "Bias may arise in a variety of circumstances, especially from a conflict of interest. We are in agreement with counsel for the appellant that if the charge of bias is established against the Director-General, his presence at the meeting of the C.B.C. and the degree to which his advice was likely to influence their decision, were factors that could colour a decision taken subsequent thereto, with bias."

35 Βασικά οι ίδιες σκέψεις επαναλαμβάνονται στη σελ. 1035:

"If it was proved that the Director-General had personal animosity on account of any extraneous factor, then depending on its nature and circumstances giving rise to it, it might conceivably be taken into account in determining whether a case of bias was established."

5

Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στην άλλη απόφαση της Ολομέλειας Χρίστου ν. Δημοκρατίας (1980) 3 Α.Α.Δ. 437, που επικαλέστηκε ο δικηγόρος της καθής η αίτηση. Αφορά πρωτίστως το βάρος της απόδειξης. Η προκατάληψη πρέπει να στοιχειοθετείται με ικανοποιητική βεβαιότητα είτε από τα στοιχεία των φακέλων ή με ασφαλή συμπεράσματα που μπορεί να συναχθούν από την ύπαρξη τέτοιων στοιχείων. Σαν παραδείγματα ανυπαρξίας μεροληπτικής συμπεριφοράς η απόφαση ανέφερε την περίπτωση δυσμενούς εμπιστευτικής έκθεσης, εφόσον φυσικά καταρτίζεται κατά την πρόπουσα ενάσκηση υπηρεσιακού καθήκοντος. Ομοίως δεν συνιστά προκατάληψη επίσημη κρίση του Α για τον Β για την οποία ο τελευταίος ήγειρε αγωγή ή όταν από δημόσιο καθήκον ή νομική υποχρέωση ο Β έδωσε στο παρελθόν μαρτυρία σε ποινική ή πειθαρχική δίκη κατά του Α.

10

15

20

Στο σημείο αυτό πρέπει να ξαναγυρίσουμε στα γεγονότα. Η κα Κωστέα είχε καταγγείλει τον αιτητή για απρεπή συμπεριφορά. Η καταγγελία διαβιβάστηκε από το Διευθυντή στην αρμοδία αρχή η οποία όρισε λειτουργό να τη διερευνήσει. Η υπόθεση δεν κατέληξε σε πειθαρχική δίωξη. Παρόλα αυτά ο Διευθυντής προέβη στη συνέχεια σε μετάθεση του αιτητή στα εξωτερικά ιατρεία Στροβόλου-Λευκωσίας αναθέτοντάς του υποδεέστερα καθήκοντα. Ο αιτητής προσέφυγε στο δικαστήριο για ακύρωση της απόφασης, ισχυριζόμενος ότι το μέτρο ήταν τιμωρητικό, επειδή απέτυχαν οι προσπάθειες δίωξής του, ο δε Διευθυντής εμφορείτο από αισθήματα εκδίκησης απέναντι του. Και τούτο διότι ως γραμματέας της κλαδικής επιτροπής οδοντιάτρων της ΠΑΣΥΔΥ ήλθε σε ρήξη μαζί του.

25

30

35

Ο αιτητής κέρδισε την υπόθεση. Είναι καταχωρημένη στους τόμους αποφάσεων με τα στοιχεία Σταυρινίδης ν.

Δημοκρατία (1987) 3 Α.Α.Δ. 1900. Σχολιάζοντας τη δικαιολογία που έδωσε ο κ. Πάλμας το δικαστήριο είπε τα εξής χαρακτηριστικά:

5 "It is surprising however how the Director of Dental Services describes the transfer of the applicant from Larnaca Hospital where he was partially engaged to the outpatients section of Strovolos Hospital as a slight modification of his duties. A transfer of a medical officer from one district to another is not a matter within the
10 competence of the Director of Dental Services as he is not the appropriate authority under section 48(2) as defined in s. 2 of Law 33/67 especially when a differentiation of duties is also involved."

15 Η ουσία της ακυρωτικής απόφασης είναι ότι η μετάθεση δεν έγινε για κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών, αλλά αποσκοπούσε στη τιμωρία του αιτητή. Παράλληλα το δικαστήριο επεσήμανε ότι ο Διευθυντής έδρασε χωρίς αρμοδιότητα. Παραθέτω τη συμπερασματική παράγραφο της απόφασης στη σελ. 1904:

20 "In the circumstances of the present case no room for doubt is left that the transfer of the applicant and/or the assignment of different duties to him was illegal and that it was not effected for the purpose of satisfying the needs of the service but it was clearly a disciplinary sanction
25 taken by the Director of Dental Services without affording him the opportunity to be heard. Furthermore the transfer of the applicant from Larnaca to Strovolos was taken by an incompetent organ."

30 Δεν είναι άσχετο να λεχθεί ότι παρά την ακυρωτική απόφαση, που εκδόθηκε στις 11/12/87, ο αιτητής επανήλθε στα κανονικά του καθήκοντα μόλις τον Ιούνιο του 1990 (βλέπε επιστολή του Διευθυντή προς τον αιτητή ημερ. 8/6/90). Απαντώντας στην Ε.Δ.Υ. (επιστολή 21/2/89 παράρτημα 13), σχετικά με τις παραλείψεις της κας Κωστέα στις
35 εμπιστευτικές εκθέσεις, ο Διευθυντής παρατήρησε ότι δεν ήταν ουσιαστικού χαρακτήρα, για να αποφανθεί τελικά.

"Επομένως εάν παρέλειψε να ανταλλάξει απόψεις με το κύριο Λαγούδη σχετικά με την εμπιστευτική έκθεση για τον κύριο Σταυρινίδη, νομίζω ότι είναι περισσότερο θέμα τύπων παρά ουσίας."

Ας σημειωθεί ότι η κα Κωστέα είχε γραπτές οδηγίες του Διευθυντή από το 1984 για καταρτισμό των εκθέσεων σε συνεργασία με τους άλλους αξιολογητές. Αναφέρω ακόμη ένα περιστατικό που δημιουργεί εντύπωση. Στον προφορικό λόγο ο αιτητής βαθμολογήθηκε "εξαιρετος" για το 1984, "λίαν καλός" για τον επόμενο χρόνο και απλώς "καλός" για το 1986. Η ευχέρεια του λόγου ή η ευφράδεια ενός ατόμου βεβαίως δεν αλλάζει τόσο δραματικά από χρόνο σε χρόνο, εκτός φυσικά όταν αποδεδειγμένα υπάρχει παθολογική ή άλλη αιτία, που δεν είναι η περίπτωση εδώ. Την αξιολόγηση αυτή υιοθέτησε και ο Διευθυντής.

Πρέπει όμως να υπομνησθεί ότι το προεξάρχον στοιχείο είναι η μετάθεση και τα γεγονότα που την περιστοιχίζουν. Οτιδήποτε άλλο λαμβανόμενο μεμονωμένα δεν αποτελεί απόδειξη προκατάληψης. Όμως το σωρευτικό αποτέλεσμα των στοιχείων στο σύνολό τους με πείθουν, με την απαραίτητη βεβαιότητα, για την ύπαρξη μεροληψίας εκ μέρους του Διευθυντή απέναντι στον αιτητή. Ο Δρ. Πάλμας συμμετέσχε στις διαδικασίες σαν κριτής (προσυπογράφων λειτουργός) και στο τελικό στάδιο σαν Διευθυντής τμήματος ενώπιον της Επιτροπής. Με άλλα λόγια ο ρόλος του ήταν σημαντικός στη λήψη της απόφασης.

Η αμεροληψία είναι συστατικό στοιχείο της αρχής της νομιμότητας. Στην περίπτωση αυτή η συμμετοχή του Διευθυντή στις κρίσιμες διαδικασίες δεν παρείχε τα εχέγγυα για αμερόληπτη κρίση. Παρέλκει δε η εξέταση των άλλων λόγων ακυρότητας. Η πράξη της προαγωγής ακυρώνεται σύμφωνα με το άρθρο 146.4(β) του συντάγματος. Ο αιτητής δικαιούται στα έξοδά του.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.